

عنوان مقاله:

بدعت ها و انحرافات بهائیت و صوفیه

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی وکالت، حقوق و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حسین جعفری - دانش آموخته دکترتاریخ اسلام، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران

مرتضی حجتی نسب - دانش آموخته کارشناسی ارشد، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران

الهام لطفیان - دانشجو دکترتاریخ اسلام، واحد شاهرود، دانشگاه آزاد اسلامی، شاهرود، ایران

خلاصه مقاله:

در بحث مقایسه بهائیت و صوفیه در ایجاد بدعت ها و انحرافات به وجود آمده توجه به چند نکته کلیدی ضروری است. در کنار فقدان منابع و اسناد ضروری در خصوص موضوع بحث خصوصا امکان محدود مطالعه هموتون بهائی و اصلاحات و استدلال های متصوفه در تایید جریان حرکتی خود وجود سنگ میزانی چون شریعت شیعی اثنی عشری برای بیان فصل الخطاب این مقاله امری ضروری و کلیدی است. بابت که خودریشه در جریان شیخیه داشته از باورهای شیعی استفاده شایان برده خصوصا در بحث ظهور مهدی (عج) قلمفرسایی ها نموده تا بدانجا که میرزا حسینعلی نوری ملقب به بهاء الله در ابتدا مدعی مهدویت شده و سپس بهائیت را بنیان نهاده و خود را پیامبر نامید. این جریان به صورتی نه چندان هماهنگ اما با شباهت فراوان در برخی بزرگان صوفیه دیده شده که حتی خود را بزرگتر و برتر از پیامبر دانسته اند. این پژوهش با رویکردی جامعه شناختی تحلیلی به دنبال بررسی بدعت ها و انحرافات بهائیت و صوفیه بوده که با رویکردی تاریخی مورد بررسی قرار گرفته و از نظر هدف جزو پژوهش های نظری بوده و به لحاظ ماهیت و روش کار، در ردیف پژوهش های تاریخی قرار میگیرد و به روش توصیفی تحلیلی تنظیم گردیده است.

کلمات کلیدی:

بهائیت، صوفیه، شیعه، بهاءالله، ایقان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1928617>

